

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 16221

гр. София, 04.05.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 55 СЪСТАВ, в закрито заседание на четвърти май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: КАМЕЛИЯ ПЛ. КОЛЕВА

като разгледа докладваното от КАМЕЛИЯ ПЛ. КОЛЕВА Гражданско дело № 20211110136927 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 от *Гражданския процесуален кодекс* (ГПК).

Предявен е иск от „Топлофикация София“ ЕАД срещу В. М. Й., М. В. Й. и Х. В. Й. с правно основание чл. 150 ЗЕ и чл. 86 ЗЗД.

С решение № 4601/24.03.2023г. предявеният иск е частично уважен досежно ответниците М. В. Й. и Х. В. Й. и изцяло отхвърлен срещу ответника В. М. Й..

С решението в тежест на страните са възложени разноските по делото. Разноски за адв. възнаграждение не са възложени на адв. К. Б. – представител на В. М. Й. по мотив, че договор за представителство по чл. 38, ал. 2 ЗА не е представен.

В срока по чл. 248, ал. 1 ГПК е постъпила молба от адв. К. Б. с искане решението в частта му на разноските да бъде изменено, като му се присъдят такива в общ размер на 1600.00 лева. Сочи се, че договор е представен с изпращането на отговора по имейл, но не е приложен по делото с оглед мотивите на съда. Позовава се на съдебна практика, че въпреки това възнаграждението се дължи. Иска съдът да извърши справка за приложенията към исковата молба и договорът да се приложи по делото.

Молбата на ищеца е връчена на ответника, който изразява становище, че искането е неоснователно и преклудирано.

Настоящия съдебен състав, след като се запозна с направеното в молбата искане и доводите в постъпилото становище, намира за установено следното от фактическа страна:

Ответникът В. М. Й. в производството по делото е бил представляван от договорен адвокат – адв. К. Б.. В отговора на исковата молба е искал присъждането на разноски. Към отговора е приложил договор за правна защита и съдействие, който, поради грешка на съда, е пропуснат своевременно да бъде приложен. От договора е видно, че на ответника е оказано безплатно процесуално представителство по реда на чл. 38, ал. 1, т. 2 ЗА.

Представен е също списък на разноските, съдържащ се в отговора на исковата молба, в който като такива са отразени разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 360.00 лева.

Предявените срещу този ответник искове от ищеца „Топлофикация София“ ЕАД са изцяло отхвърлени с решение № 4601/24.03.2023г.

При възприетата фактическа обстановка, настоящият състав заключи от правна страна следното:

Молбата е процесуално допустима – подадена е от легитимирана страна, в законовоустановения за това срок по чл. 248, ал. 1 ГПК, а именно срока за обжалване на решението, чието допълване или изменение се иска. Молбата е допустима и с оглед изискването на чл. 80 ГПК – молбата се отнася за изменение на решението в частта за разноските, доколкото произнасяне от съда по тях е налично, а списък от тази страна е приложен по делото /в този смисъл т. 8 от Тълкувателно решение № 6 от 6.11.2013 г. на ВКС по тълк. д. № 6/2012 г., ОСГТК, съгласно която молбата за изменение на съдебното решение в частта за разноските, когато страната не е представила списък по чл. 80 ГПК, е недопустима/.

Разгледана по същество, молбата на адв. Б., е основателна, по следните съображения:

Ответникът В. М. Й. има право на разноски поради отхвърляне на исковете срещу него изцяло. Разноските са своевременно претендирани за оказано процесуално представителство по реда на чл. 38, ал. 1, т. 2 ЗА. В този случай, разноските се дължат на адвоката – адв. К. Б..

Съобразно изхода на спора пред тази инстанция на процесуалния представител на ищцата се дължи адвокатско възнаграждение в минимален размер, определено по реда на чл.2, ал.5 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения. От значение е търсеният материален интерес, който при обективно кумулативно съединение на искове, се определя върху цената на всеки от исковете, поотделно, а не в сбор. Съобразно чл. 68 ГПК цената на иска е паричната оценка на предмета на делото. За защита на различни интереси се предявяват обективно или субективно съединени искове. Според чл. 2, ал. 5 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения, адвокатските възнаграждения за осъществяване на процесуално представителство по граждански дела се определя съгласно цената на всеки иск, съобразно вида и броя на предявените искове. Под материален интерес по смисъла на чл. 7, ал. 2 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения, се има предвид цената на всеки от обективно кумулативно съединените искове, а не техният сбор. Под материален интерес се има предвид цената на всеки иск поотделно и се определя за всеки иск минимално възнаграждение, след което вече определените минимални възнаграждения се събират при определяне на отговорността за разноски. В този смисъл са определения №146/04.04.2022 г. по ч. т. д. № 358/2022 г. на ВКС, II т. о., определение № 77/24.02.2022 г. по ч. т. д. № 1692/2021 г. на ВКС, I т. о. и определение № 404/26.10.2020 г. по ч. гр. д. №2883/2020 г. на ВКС, IV г. о.

В настоящия случай са предявени и при съобразяване на съдебната практика относно

обща искова претенция за заплащане на суми, дължими въз основа на множество фактури /определение №617 от 27.10.2017 г. по ч. т. д. №1848/2017 г., II т. о. на ВКС, определение №359 от 30.07.2018г. по ч. т. д. №1663/2018г., I т. о. на ВКС, определение № 167 от 25.03.2016г. по ч. т. д. №192/2016г., ВКС, II т. о. и потвърденото с него определение № 283 от 30.11.2015 г. по т. д. 784/2015 г., ВКС, II т. о., и др./, съдът намира, че са предявени два обективно кумулативно съединени осъдителни иска. Възнаграждението по тях се определя по правилата на чл. 7, ал. 2, т. 1 от Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения и възлиза общо на 800.00 лева. Възнаграждението не следва да се намалява. Същото е в минимален размер и отговаря на правната и фактическа сложност на делото, типовият характер на този вид дела и реализираната по делото защита – депозиране само на отговор на исковата молба. Адвокатът не се е явил в с.з., а е преупълномощил за това друг колега.

Така мотивиран, и на основание чл. 248 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ИЗМЕНЯ решение № 4601/24.03.2023г., постановено по гр.д. № 36927/2021г. по описа на СРС, 55 състав, **в частта на разноските**, като:

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, Топлофикация София“ ЕАД, ЕИК 831609046, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Ястребец“ № 23Б, да заплати на адв. К. И. Б., ЕГН *****, с адрес гр. София, ул. „Гургулят“ № 31, ет. 1, сумата от 800.00 лева, представляваща адвокатско възнаграждение съобразно отхвърлената част от иска за оказаното на ответника В. М. Й. процесуално представителство по реда на чл. 38, ал. 1, т. 2 ЗА.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба пред Софийския градски съд в едноседмичен срок от получаване на съобщението.

Препис от определението да се изпрати на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____